

[Mølgaard]

der sig imod, også af hensyn til skatteborgeren. Denne uanstændighed kunne der være grund til at samle underskrifter imod, skal jeg meddele autografjægerne her i huset.

Boligministeren (Erling Olsen):

Under lovforslagets tredje behandling i mandags blev det klart, at tingene nu var ved at gå i hårdknude. Vi kunne risikere at få en underskriftindsamling, fordi vi folketings teknisk havde behandlet forslaget forkert, og på denne baggrund så jeg ikke anden mulighed end at gribe til en række tingtekniske tiltag, som hver for sig kan synes ejendommelige. Hver for sig og måske også tilsammen kan de være svære at fatte uden for og måske endog inden for denne bygning, og det er ikke lykkedes nogen dagblade overhovedet at forklare, hvad det egentlig var, der skete. Men formålet med alle disse tingtekniske tiltag var ét og kun ét: at skaffe tid, så man kunne drøfte sagen i fordragelighed og finde en løsning, som kunne muliggøre, at vi fik byfornylesloven igennem.

Derfor vil jeg ikke sige mere om alle disse tingtekniske tiltag. De skulle skaffe os tid. De har skaffet os denne tid, og hvad skal vi så bruge den til?

Vi skal bruge den til at gøre op med os selv, hvad denne sag egentlig drejer sig om. Den drejer sig i korthed om, hvorvidt man skal acceptere, at vi nu i en 2 års periode i en rimelig stor stil – den, der er antydet i forbindelse med beskæftigelsesplanen – skal prøve at lave byfornyelse på et andet lovgrundlag end det, vi har i saneringsloven, om vi skal indvinde nogle erfaringer. Og striden står ikke om, hvorvidt der er tale om nye ekspropriative bestemmelser eller ikke, striden står ikke om noget med ekspropriation, for det er klart slået fast af justitsministeriet, at der ikke er flere ekspropriationsbestemmelser i denne lov, end der var i saneringsloven.

Hr. Keld Andersen sagde da også meget klart i TV, da han blev interviewet om netop denne paragraf: det er ikke ekspropriationsbestemmelserne i byfornylesloven, det drejer sig om, men vi har rent teknisk her en mulighed for at få lovforslaget udskudt, og da vi er modstandere af lovforslaget af en række andre grunde end dette med ekspropriationen, er her muligheden, og så må vi

benytte os af den for at varetage vore politiske interesser. Sådan er spillereglerne, forstod man på hr. Keld Andersen, og derfor ville hr. Keld Andersens parti spille efter disse regler.

Hr. Keld Andersen åbnede også den dag en mulighed for, at hvis man kom ham noget i møde med disse lejerbidrag til byfornylesloven, var han da til at snakke med.

Det er altså meget vigtigt, at dette ikke drejer sig om ekspropriation, og derfor handler vi heller ikke om grundlovens § 73, stk. 2, vi handler om noget andet, og det er normal politisk virksomhed.

Hvad er det så, jeg vil bede venstre og de konservative om meget nøje at afveje i den tid, der nu går, efter at lovforslaget måtte være vedtaget, og til de skal afgøre, om de skal samle disse underskrifter? Jo, det er, at vi nu kommer med en byfornyleslov, der, hvis den vedtages, gør det muligt politisk for regeringen at få accepteret i regeringspartiet og andetsteds nogle lejeforhøjelser, som ellers ikke kunne være blevet accepteret, og som bevirker, at der kommer lige så store bidrag fra lejerne til vedligeholdelse som dem, der præsteres af det offentlige. Det er noget, der virkelig giver beskæftigelse i byggefagene, det er noget, som er med til fortsat at holde en række mindre virksomheder, der i disse dage kæmper for deres liv, i live, og det er noget, der er med til at hindre, at en stor del af udlejningsmassen synker yderligere i vedligeholdelsestilstand og derved skaber et nyt byfornylesbehov.

Det er samtidig en lovgivning, der er langt mere imødekommende over for de enkelte ejere. Saneringsloven er meget skrap over for både lejere og husejere. Byfornylesloven er langt mere hensynsfuld over for både ejerne og lejerne, og kigger vi nu udelukkende på tingene på ejerside, må man sige, at med byfornylesloven får man ikke den magtkoncentration, man kunne risikere at få med saneringsloven, idet kommunerne efter saneringsloven kan opkøbe ejendomme, ekspropriere dem, og de er ikke forpligtede til at sælge dem videre; efter byfornylesloven er de forpligtede til at lade dem gå videre til lejerne på andelsbasis.

Efter saneringsloven kan man, når man har lavet en saneringsplan, siden kondemner ejendommene og dermed nedsætte erstat-